

Sygn. akt II K 31/15

1 Ds. 103/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący:SSR Radosław Gluza

Protokolant:Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 marca 2015r. w Ś.

sprawy

Z. W. (1) ((...))

syna H. i J. z domu D.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 stycznia 2015 roku w M. na ulicy (...), gmina M., prowadził ciągnik leśny marki (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,02 miligrama na dm 3 alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **Z. W. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 15 stycznia 2015r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł. tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2015r. oskarżony Z. W. (2) spożywał w godzinach nocnych alkohol. Następnego dnia oskarżony udał się do pracy w Nadleśnictwie M.. Będąc w lesie Z. W. (2) wypił dwa piwa a następnie wraz z pomocnikiem udał się ciągnikiem leśnym marki (...) do miejsca garażowania, znajdującego się w M., kilkaset metrów od miejsca wykonywanych robót.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. W. (1), k. 14 – 15, 33.

Na ulicy (...) w M., ciągnik prowadzony przez oskarżonego, został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u Z. W. (1) wynik wynoszący: 1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 15:52, i 1,09 mg/l - o godz. 16:06.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. W. (1), k. 14 – 15, 33,

zeznania świadka M. M., k. 5,

protokół badania alkomatem, k. 2.

Oskarżony Z. W. (2) ma 45 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Z. W. (2) pracuje w Nadleśnictwie M. jako robotnik leśny, uzyskując miesięcznie około 2.500 zł. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Z. W. (1), k. 14 – 15, 33,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 9,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 19.

Oskarżony Z. W. (2) w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego Z. W. (1), zeznaniach świadka M. M. oraz wskazanych na wstępie dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. Z. W. (2) prowadził bowiem pojazd mechaniczny – ciągnik leśny marki (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki badania alkomatem. Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłaczające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu.

Sąd wymierzając oskarżonemu Z. W. (2) karę grzywny baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka najłagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie

był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 k.k., stosować ewentualnie środek surowszy. Sąd uznał, że orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny będzie wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary. Do powyższej konstatacji skłoniła sąd dotychczasowa niekaralność oskarżonego jak i okoliczności popełnionego przez niego przestępstwa, które powodują, że czyn oskarżonego, może podlegać łagodniejszemu traktowaniu. Zawartość alkoholu w organizmie Z. W. (1) była co prawda wysoka, lecz sąd miał na uwadze jednocześnie to, że oskarżony prowadził pojazd wolnobieżny, przez odcinek drogi, który nie był znaczny. Biorąc powyższe pod uwagę sąd uznał, że karą adekwatną do czynu oskarżonego jest kara 120 stawek dziennych grzywny. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 zł, sąd miał na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego i jego sytuację majątkową.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec Z. W. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 43 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat. Wyznaczając okres obowiązywania zakazu na 1 rok, sąd uznał, że pozostaje on adekwatny do okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa, jak też spełnia wymogi w zakresie ustawowych przesłanek wymiaru środków karnych.

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy do dnia 15.01.2015r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd obciążył Z. W. (1) kosztami procesu, a w tym zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie w wysokości 70 zł (zapytanie do K. – 30 zł, ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym – 40 zł). Ponadto sąd wymierzył oskarżonemu opłatę sądową w wysokości przewidzianej ustawą z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych.

SSR Radosław Gluza